

Bilag 12.

Oversættelse.

Økonomisk rådgiver Mogens Isaksens indlæg i 2. udvalg den 14. oktober 1971 om FN's udviklingsprogram (UNDP) og andre operationelle udviklingsaktiviteter.

Allerførst vil jeg gerne takke UNDPs administrator, hr. Paul Hoffman, kommissæren for teknisk samarbejde, hr. Victor Hoo og ko-ordinatoren for FN-frivillige, hr. Assad Sadry, for deres udførlige og instruktive oplæg til denne debat.

For et par uger siden meddelte generalsekretæren, at hr. Paul Hoffman i midten af januar 1972 agter at trække sig tilbage fra stillingen som administrator for De forenede Nationers udviklingsprogram. Hr. Hoffman har selv skrevet de afsnit i FN's historie, der omhandler teknisk bistand og præinvestering, og ingen har som han haft indflydelse på væksten i det internationale samarbejde på alle de områder, hvor FN-systemet beskæftiger sig med økonomisk og social udvikling. Den danske delegation vil ikke forsømme denne lejlighed til over for hr. Hoffman at give udtryk for vor dybe taknemmelighed for hans utrættelige og inspirerende indsats til gavn for udviklings-sagen i de sidste mange år og til at forsikre ham om, at vi har haft en aldrig svigtende tillid til ham, først som administrerende direktør for FN's specialfond og senere som UNDPs administrator.

Danmark har til stadighed fastholdt, at multilateral teknisk bistand og præinvesteringsvirksomhed er vigtige faktorer i udviklingsprocessen, og vi har derfor ydet ganske væsentlige bidrag til UNDP og dets forløbere. Vi føler os overbevist om, at UNDP og hele FN's udviklingssystem i de kommende år vil komme til at spille en endnu større rolle inden for rammerne af FN's 2. udviklingstår.

Denne overbevisning er blevet yderligere styrket af det reformarbejde, som UNDPs administration og styrelsesråd har udført i 1971 på grundlag af den samstemmighed,

som opnåedes på rådets 10. samling, og som senere vandt tilslutning, såvel i ECOSOC som i generalforsamlingen. Vi har med tilfredshed bemærket, at de første landeprogrammer vil være klar til forelæggelse for styrelsesrådet i januar 1972. Vi håber og tror, at opstillingen af landeprogrammer på grundlag af indikative planlægningstal for hvert enkelt land vil have virkning langt ud over de begrænsede midler, som UNDP kan stille til rådighed for de enkelte lande. Vi betragter opstillingen af landeprogrammer under UNDP som et første skridt i en kontinuerlig proces henimod en mere integreret indsats på udviklingsområdet. Således bør særorganisationerne, Verdensfødevareprogrammet, UNICEF, UNIDO, UNCTAD og FN selv i størst mulig udstrækning i landeprogrammerne integrere den del af deres tekniske bistandvirksomhed, som finansieres over de ordinære budgetter. Vi håber også, at den multilaterale og bilaterale bistand i stadig stigende grad vil blive koordineret med disse programmer for at sikre, at den samlede udenlandske hjælp udnyttes bedst muligt i overensstemmelse med den prioritering, der opstilles af udviklingslandene.

Danmark har som medlem af styrelsesrådet haft lejlighed til at gøre rådet bekendt med sit syn på omstruktureringen af UNDP. Jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind på reformerne, men kun nævne et enkelt spørgsmål, som efter dansk opfattelse er yderst vigtigt, nemlig gennemgangen af kriterierne for de indikative planlægningstal.

Efter vor opfattelse tjener UNDP som et middel til at skaffe bistand til dem, der har størst behov derfor, og det er ud fra denne forudsætning, den danske regering yder bidrag til programmet. Opstillingen af den